

# De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLEX, uitgever en eigenaar van dit blad, grootte Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.  
buiten de stad, 8 fr. „  
Een blad afzonderlijk 15 centiem.  
Aankondigingen 15 centiem per  
drukregel.

TONGEREN, DEN 3 OCTOBER.

## De zouaaf-trappist.

Het is nu ruim een tiental jaren geleden, dat een soldaat zich in het klooster der Trappisten te N. kwam aanbieden, met het verzoek om den overste eens te mogen spreken. Hij verklaarde den vromen kloosterling dat hij deel maakte van een regiment zouaven, en dat sedert drie dagen zijne dienstjaren ten einde waren. Ik had, volgde hij er bij, in een moorddadig gevecht eene diepe wonde aan het voorhoofd gekregen, en was drie dagen lang in sterfensgevaar. In dien uitersten nood beloofde ik mijne laatste jaren in een klooster ten dienste van God te slijten, zoo ik van mijne wonde niet sterven zoude.

De overste aanhoorde deze woorden met innige deelneming, en verzocht hem binnen eenige dagen terug te komen. Ondertusschen nam hij bij den kolonel van het regiment, waar de soldaat gediend had, de nauwkeurigste inlichtingen over deszelfs gedrag. Deze inlichtingen waren ten uiterste voordeel. De zouaaf kwam op den bepaalden dag terug; de overste ontving hem met goedheid, ondervroeg hem nauwkeurig, en zeide onder andere: Mijn vriend, zijt gij zoo gesteld, dat gij alle ontberingen zult kunnen verduren, alle beproevingen, zelfs de hardste, ondergaan, zonder ooit eene klacht te uiten, uw vertrouwen op God alleen stellende, die u eens zal oordeelen? Op al die vragen antwoordde de soldaat met een ernstigen ja.

Des anderen daags 's morgens, vergaderde de overste al zijne kloosterbroeders in de kapel, en sprak de vergaderde menigte deze woorden toe: Broeders, een vreemdeling vraagt om in ons klooster opgenomen te worden. Het is een soldaat, die nooit den naam van soldaat heeft verdiend te dragen: hij was altijd gestraft voor zijn slecht gedrag; veracht van iedereen, werd hij overal verstooten; moest men ten strijde trekken, dan was hij de eerste om zich onder zijn bed of elders te verbergen. In één woord, hij was de plaag der oversten en de schande zijner krijgsgenoten. Nu komt hij in ons klooster eene schuilplaats zoeken, om er in Gods tegenwoordigheid de mistappen van zijn vorig leven te herstellen. Dat elk van u zich eens goed bedenke, en morgen op dezelfde uur zult gij mij zeggen of deze nieuwe broeder onder ons verdient opgenomen te worden.

Gedurende deze aanspraak bleef de vreemdeling op de vloerstenen der kapel neêrgeknielt, en bad God met vurigheid. Eenige tranen die hij niet kon wederhouden, rolden van zijne wang, en als door eene onwederstaanbare kracht gedreven, wreef hij met zijne rechterhand over eene breede, nauwelijks toegeheilde wonde, die men op zijn voorhoofd zien kon. Hij bleef den ganschen dag en een gedeelte van den nacht in het gebed volharden. Toen de dag weder aanbreef, vergaderden de kloosterlingen zich op nieuw in de kapel. De overste, gelijk daags te voren, nam het woord, en sprak hen in dezer voege aan:

Mijne broeders, gij ziet hier voor u staan, niet alleen den dappersten en waardigsten der soldaten, een roemrijk lidteken op zijn voorhoofd dragende; maar tevens den bedaardesten, nederigsten en deugdzaamsten der christenen. Gisteren, om hem op eene harde proef te stellen, heb ik hem onbetamelijk van lafberdigheid beschuldigd; hij heeft alles stilzwijgend aanhoord, zijn vertrouwen op God vestigende, en van hem eene welverdiende herstelling verwachtende. Hij gaf u alsoo, van den eersten dag zijner tegenwoordigheid onder ons, een treffend voorbeeld van die groote, christelijke deugden, welke in het kloosterleven zoo noodzakelijk, ja onontbeerlijk zijn. Voortaan zal de nieuwe broeder, welke de goede God ons toezendt, aan het hoofd der kloostergemeente optreden, om ons allen tot voorbeeld te dienen.

De zouaaf-trappist leefde nog eenige jaren, gedurende dewelke hij al zijne medebroeders door zijne diepe godsvrucht immer stichtte. Op zekeren dagging de wonde die hij aan zijn voorhoofd had, op nieuw open, en een weinig later zag hij de dood naderen met diezelfde overschrokkenheid, waarmede hij ze voordezen zoo dikwijls op het slagveld getrotseerd had.

## Sterfgeval.

De plechtige lijkdienst van den eerw. heer P.-N. Vandenberg, oud pastoor te Vucht, aangekondigd voor den 8 oktober, zal plaats hebben op dinsdag 15 oktober, om 10 uren 's morgens, in de parochiale kerk van Fall-Mheer.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 181 hoornbeesten, 40 schapen, 173 vette varkens en 1065 magere varkens.

— Men schrijft uit Luik, 30 september: Eergisteren middag ontving een jonge douanier in dienst aan de Guilleminstatie, een telegram 't welk hem den dood zijns vaders aankondigde. Hij wendt aanstonds pogingen aan, ten einde een verlof te bekomen om naar zijne streek terug te keeren. Hij bekomt het en gaat vertrekken; maar eenige onderrichtingen te geven hebbende aan zijne kollegas, gaat hij over en weer in de statie, terwijl de trein van Parijs aankomt; de ongelukkige wordt door de lokomotief gevat en op de rails geworpen, waar de wielen van 't konvooi hem over de beenen rollen. Men raapt hem dadelijk op, hij was ijselijk verminkt: een been hield nog enkel aan de romp, het ander was letterlijk afgereden en in twee stukken gesneden: 't was schrikkelijk om zien. De ongelukkige douanier, een jeugeling van 24 jaren, is naar het hospitaal overgebracht. Men koestert niet de minste hoop hem te redden.

— De opslag van de steenkolen te Brussel, vooral in den kleinhandel, heeft zoo buitengewone evenredigheden aangenomen, dat men niet weet waar zulks zal eindigen bij het naderen van den winter. De ongelukkige die verplicht is bij kleine hoeveelheden te koop en menigmaal op borg, is zeker, het meestendeel van den tijd, bedrogen te zijn voor 20 t. h. op de hoeveelheid, onaanziende de hoedanigheid die hij betaalt gelijk de goede.

— De stad Brussel gaat eene nieuwe leening doen, tot de bagatel van 60 miljoen franks beloopende. Deze tijding is sedert eenige dagen aangekondigd, door het *Journal de Bruxelles*, en men bemerkt dat M. de burgemeester Anspach; — gewoonlijk zoo haastig om eene logenstraffing te geven aan het *Journal de Bruxelles* wanneer het eenigzins mogelijk is, — nog het minste briefken aan dit blad niet heeft geschreven, zoodat het toegelaten is te besluiten, dat de stad Brussel zich tot deze groote financiële operatie voorbereidt, om de werken der Seine te betalen.

## — Men leest in den *Bien public* :

Verscheidene dagbladen der hoofdstad spreken over eentusschengeval, dat de internationale feesten aan de riflemen gegeven, gekenmerkt heeft. Wij hadden niet gedacht er ons mede onledig te houden, doch in tegenwoordigheid der onnauwkeurige nitleggingen der dagbladen, schijnt het ons noodzakelijk, om de juistheid en de toedracht der feiten duidelijk te doen uitschijnen. Ziehier in eenige woorden, waarvan er sprake is:

De hoogere overheid, het verlangen uitgedrukt hebbende om den koning eenige nijverheids-gestichten te zien bezoeken, had zich natuurlijk tot het hoofd der fabriek Lousbergs gewend, om zijn gedacht nopens een koninklijk bezoek te kennen. De heer Jozef de Hemptinne antwoordde, dat hij zeer vereerd zou zijn over de tegenwoordigheid zijner Majesteit, doch dat hij eenen onoverwinnbaren tegenzin had om den heer burgemeester van Gent ten zijnen te ontvangen. Daar deze laatste, gedurende het verblijf van Zijne Majesteit in onze stad, een onafschiedbaar deel van den koninklijken stoet maakte, zoo heeft het bezoek in de fabriek Lousbergs niet plaats gehad.

## — Men meldt uit Ecloos, 27 september :

Deze week had een oud moederje alhier (naar men ons verzekert in de Hondenkolstraat) eene oude vrouw bezocht, en wat met een kind gespeeld en het eenen appel gegeten. Eene buurvrouw had dit alles gespiegeld en kwam nu aan de moeder zeggen dat zij door eene tooveres was bezocht geweest en zij zich haasten moest aan haar kind den appel af te nemen, wilde zij het onnoozel bloeien niet betooverd zijn. De moeder nam haar kind beved den appel af; ze was zoo ontsteld, dat hij uit hare hand viel. Maar de tooveres moest weg! Daar lag hij op den vloer, en niemand durfde hem aanraken, hem bezichtigen! De buurvrouw wist er middel mede. Men moest den appel begieten met wjwater en dan in de stoof werpen. Was hij betooverd, dan zou 't een paf geven in de stoof, zoohaast er de appel in lag. Zoo gezegd, zoo gedaan. De stoof stond juist te gloeien. Doodlijk ontsteld nam men eene flesch uit enen hoek, om den appel te begieten: geheel de flesch werd er over gegoten. Flap! daar lag hij in de stoof. Paf, het gaf een bons en dan een krak dat geheel opsprong en uiteen borst. . . En dan volgde er een geloei en een gelaei alsof den duivel uit de schouw vloog. . . De twee vrouwen waren ter dood beangst. « Ziet ge nu, zegde de buurvrouw als ze van haren schrik was hersteld, ziet ge nu, dat de appel betooverd was! Wat een helsch gedruisch in de stoof, niet waar? » — « Ja, zegde de vrouw, met eene hangende lip de ijdele flesch in de hand en de oogen op hare geborsten stoof, — ja maar dat verwondert mij niet meer; want in plaats van de wijwater flesch

heb ik geheel mijne flesch petrool over den appel gegoten. »

— De laatste berichten doen het einde voorzien van de werkstaking in den koolbassin van het centrum. In de mijnen van Braquegnies en la Louvière hebben de arbeiders reeds gedeeltelijk het werk hervat.

## Buitenlandsch nieuws.

### Nederland.

Maandag avond, ongeveer ten half zeven, is de bliksem geslagen in de spits van de nieuwe kerk te Delft. Spoedig ontdekte men dat daardoor brand was ontstaan in de houten zoldering. Snel waren alle autoriteiten, brandblusmiddelen enz. aangesnel en aangebracht om hulp te verlenen. Er zijn bewonderenswaardige bewijzen van moed en onverschrokkenheid aan den dag gelegd. De militaire macht heeft in ruime mate bijgedragen tot blussching van den brand. Het is vooral aan die hulp te danken, dat de brand zich bepaald heeft tot het bovengedeelte van den toren. Het kerkgebouw is ongeschonden bewaard gebleven.

De koning had zich dadelijk na het vernemen van het bericht, derwaarts begeven en is aldaar gebleven tot dat Z. M. zich overtuigd had dat het gevaar was geweken. Heden morgen zijn de koningin, prins Alexander en prins Frederik mede naar de stad gekomen om de geleden ramp te overzien. Reeds heeft de burgemeester met M. De Bruin-Kops, gemeente-architect, zich op het overgebleven gedeelte van den toren begeven, om ontwerpen te beramen tot herstel van het onheil. De bewoners van naburige straten hebben voorzichtigheidshalve hunne woningen moeten verlaten, voor zoover het vuur vreeslijk woedde en het lood als water van den toren afsteep. De schade is aanzienlijk.

Uit Delft schrijft men over den brand nog het volgende:

De brand in den kerketoren te Delft, ontstond ten 6 1/2 ure, door den bliksem: niet onwaarschijnlijk sloeg deze, van den afleider van de Jacobstoren over; de spits en bovenste omloop zijn ingestort, doch stuiten op 't steenen gewelf, dat 75 duim dik boven 't klokkenspel is; dit laatste dat te midden van het woedende element boven zich, steeds voortspeelde, heeft niets geleden wegens de doeltreffende middelen om den brand te stuiten, welken men ongeveer ten 1 uur 's nachts meester werd.

### Frankrijk.

Eene zonderlinge zaak heeft de aandacht van het publiek opgewekt, over de voorwaarden waaronder de gouvernementeele drukpers stond tijdens het keizerrijk. Een zekere Tessier heeft aan den minister van binnenlandsche zaken eene sommatie doen geworden, om hem eene som van 160,000 fr. te betalen. Het schijnt dat M. Granier de Cassagnac in 1868 op het punt stond zijne plaats als hoofd-redakteur van den *Pays* te verliezen, toen de keizer hier tusschen optrad. Er werd overeengekomen met de maatschappij der verenigde dagbladen, vertegenwoordigd door M. Gibat, bestuurder van den *Constitutionnel*, dat de minister van binnenlandsche zaken maandelijks door tusschenkomst van MM. Tessier en Granier de Cassagnac, eene som van 4166 fr. aan de maatschappij der verenigde dagbladen zou doen geworden, onder besprek dat die maatschappij M. Granier de Cassagnac aan het hoofd der redactie van den *Pays* zou houden en dat M. Tessier, voor prijs zijner tusschenkomst, maandelijks 1000 fr. zou bekomen.

Die vreemdsoortige overeenkomst werd zoo het schijnt nageleefd van november 1868 tot januari 1870: maandelijks werd er 1000 fr. betaald aan M. Tessier en 4,166 fr. aan M. Granier de Cassagnac. Maar in 1870 toen de aanstelling van het ministerie der eerlijke mannen plaats had, werd er een einde gesteld aan dit onderduimsche verdrag. Er was oorspronkelijk in die overeenkomst besloten dat het verdrag tusschen de maatschappij der verenigde dagbladen en het gouvernement, zou van kracht geweest zijn tot 15 januari 1871. M. Tessier reclamert per hussier aan den minister van binnenlandsche zaken de som van 160,000 fr., als het bedrag der vervallen maandelijksche termen, sedert 1 januari 1870 tot 15 januari 1871.

De *Libéral de Seine-et-Oise* heeft gisteren den tekst der sommatie medegedeeld, gedaan door het amt van eenen hussier aan den minister van binnenlandsche zaken.

Sedert eenigen tijd komen er te Parijs iederen morgen talrijke vrouwelijke lijdresses aan ziekten der ademhalings organen, of tering, zoodat te voet als per rijtuig naar de slach-

huizen, om daar het warme bloed der pas geslachte dieren te drinken. Vooral echter zijn het de aan bloedarmoede of bleekzucht lijdende vrouwen en meisjes, die als met eene kanibaalsche woede het nog rookende bloed inzwelgen. De aandrang tot toelating is in den laatsten tijd zoo verband toegenomen, wegens de gunstige resultaten, die men van deze geneeskunde meent waargenomen te hebben, dat het bestuur over de openbare slachthuizen een bijzonder reglement voor deze zieken heeft moeten opmaken.

De gemeente Saint Ebremond-de-Bonfossé, gelegen op eenige kilometers van Saint-Lo, is het tooneel geweest van eene schrikkelijke misdaad. Eene Jude vrouw, met name Meslin, meer dan 80 jaar oud, is verleden woensdag rond den middag vermoord geworden, zonder dat door de inwoners der vier of vijf naburige huizen iets gehoord of gezien werd. Vrouw Meslin, moeder van vier kinderen, die niet meer bij haar waren, bebouwde een tiental hectaren gronds en ontving daarenhoven een jaarlijks pensioen van 500 fr. Slechts het meisje Louise Altain, bare dienstmeid, hielp haar in den arbeid. Het gedrag van dit meisje is niet al te goed: zij werd vroeger uit eene dienst weggezonden en is aan den drank verslaafd.

Dinsdag, den dag voor de misdaad, had zij de herbergen van het dorp afgehoopen, in gezelschap eener dienstmeid, en als zij naar het gehucht van Basse-Yvrande terug kwam, was zij bedronken. Vrouw Meslin, eene krachtige vrouw voor haren ouderdom, verweet haar heur gedrag en zij liet haar hooren, dat zij haar verdacht deel genomen te hebben aan verscheidene groote diefden, die ten haren nadeele werden gepleegd en beliepen tot eene som van 850 frank. Volgende er een geweldige tooneel op die verwijtingen tusschen de meesters en de meid? Tot nu toe weet men het niet; het onderzoek zal zulks opklaren.

Altijd is zeker, dat de w<sup>o</sup> Meslin, woensdag morgen vroeg, het besluit nam de gendarmerie te verwittigen, en met dit doel oëgar zij naar het huis van haren zoon en zij verzoocht een zijner kinderen den brigadier Canisy te gaan halen. Deze kwam rond een uur des namiddags naar het huis der weduwe; het was te laat! Zij lag in eenen grooten bloedplas veruord, te midden van eene kamer, in een busseel hout, met inzicht in brand gesloken, lag niet verre van haar en begon reeds te verbranden. Louise Altain is aangehouden. Zij loochent de moord bedreven te hebben. Andere personen, die men verdenkt, worden in 't oeg gehouden.

### Duitschland.

Men heeft opgemerkt dat tijdens het laatste kongres der drie keizers te Berlijn, twee der voornaamste personiën, die er tegenwoordig waren, 24 jaren geleden, onder eene erge veroordeeling gebukt gingen: de eene was gebannen, de andere ter dood veroordeeld. M. Rucher, die thans Berlijn verlaten heeft, om zich bij van Bismark te gaan voegen, en die sekretaris is van den prins, heeft na 1848 verscheidene jaren in ballingschap te Londen doorgebracht, en graaf Andrassy, oostenrijksch-hougaardsch gezant, werd ter dood veroordeeld en onderging in beeldtissen zijne straf, na de inname van Villagos.

### Rusland.

Dezer dagen, zoo meldt men uit Sebastepol, zijn hier twee engelsche hoofdofficieren aangekomen, met het doel om de overblijfselen der gesneuvelde engelsche militairen, die ginds en elders ter aarde zijn besteld, in ééne begraafplaats te vereenigen. Van de zijde der russische regering wordt al het mogelijke gedaan om dat plan uitvoerbaar te maken en op andere wijze te bevorderen. Zoo is er eene som van 600,000 (zilveren) roebels beschikbaar gesteld, tot het stichten van een monument, ter nagedachtenis van alle gesneuvelden. Er zullen wachters worden benoemd door de verschillende betrokken regeringen, aan wie de cervolle taak zal worden opgedragen de dooden te bewaken.

### Engeland.

De onophoudelijke regen, die gedurende de laatste drie weken in Schotland gevallen is, had woensdag eene overstroming ten gevolge, die zonder tusschenpooverzen gedurende 20 uren aanhield. De rivieren zijn gezwollen en op verscheidene plaatsen buiten hante oevers getreden. De Dewburn, eene rivier in Aberdeen, heeft den spoorweg onder water gezet. Het water staat verscheidene voeten in de statie, zoodat 't vervoer langs die lijn gestaakt moest worden. In vele straten staat het water zoo hoog, dat zij niet begaanbaar zijn.